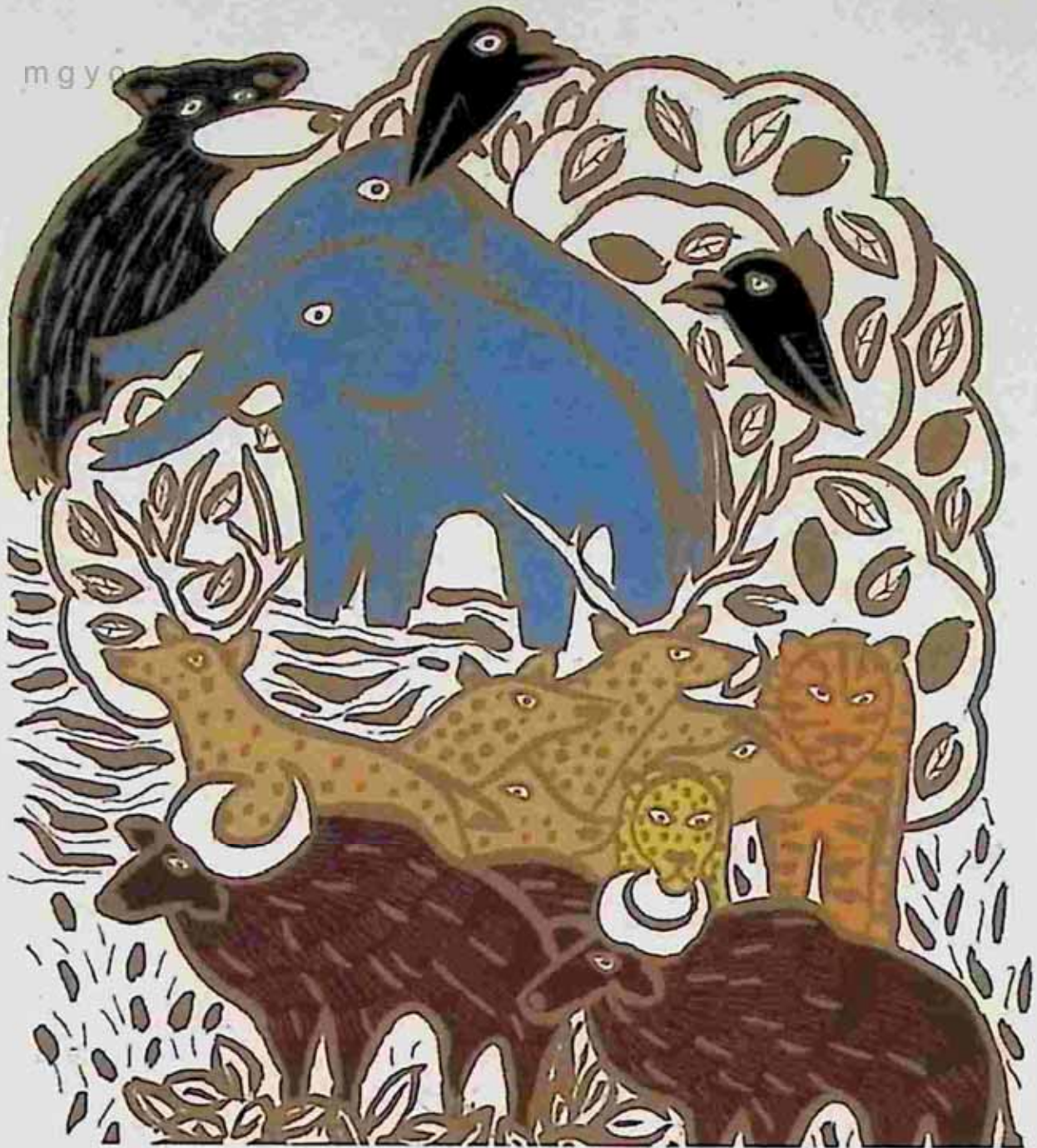

mg y o

အိန္ဒိယရိုးရှားရုက္ခဝင်ပုံပြင်များ

၁
ခင်မောင်တိုး (မိုးမိတ်)

ISBN 9789997113559

KMT21

9 789997 113559

1,500.00KS

အိန္ဒိယရိုးရာဂန္ထဝင်ပုံပြင်များ-၁၊ ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)

စာမျက်နှာ ၁၀၅ မျက်နှာ၊ ၁၂.၈ ဝင်တီ x ၁၈.၅ ဝင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၈၊ အောက်တိုဘာလ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းစျေး ၁ ၅ ၀ ၀ ကျပ်

email: skccph@gmail.com ; P.O.Box: 705

www.facebook.com/SKCCmyanmarbook

www.skccmyanmarbook.com

အိန္ဒိယရိုးရာဂန္ထဝင်ပုံပြင်များ-၁
ခင်မောင်တိုး(မိုးမိတ်)
မြန်မာပြန်ဆိုသည်

ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၈

အခြေခံကျမ်းစာများ
အခြေခံကျမ်းစာများ
အခြေခံကျမ်းစာများ

အခြေခံကျမ်းစာများ
(ဝိသိသိ)အခြေခံကျမ်းစာများ
အခြေခံကျမ်းစာများ

အခြေခံကျမ်းစာများ

မာတိကာ

	မူရင်းစာရေးသူ၏ အမှာ	(က)
	ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ	(ဂ)
၁။	တန်ဖိုးကြီးမိတ်ဆွေဖြစ်မှု	၇
၂။	လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ယုန်	၁၇
၃။	ကြာပန်းစောင့်အမျိုးသမီး	၂၇
၄။	မျောက်အသည်း	၃၇
၅။	သစ်တောက်ငှက်	၄၇
၆။	ဘုရင်နဲ့ ကံကြမ္မာနတ်သမီး	၅၇
၇။	ချိပ်စံအိမ်	၇၁
၈။	ဘာကာဆူရ	၈၃
၉။	ဒရေပတိ ဆွာယမ်ဝါရ	၉၂

အိန္ဒိယဂန္ထဝင်တွေဟာ သက်တမ်းရှည်စာအုပ်တွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သင်္သကရိုက်ဘာသာနဲ့ ရေးသားခဲ့ကြတာပါ။ ရှေးအိန္ဒိယ လူမျိုးတွေနဲ့ စိတ်ကူးစိတ်သန်း အသိပညာဆိုင်ရာ စာပေတွေ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝိဒ (Vedas) နဲ့ ရူပနိဟက် (Upanishads) တို့ဟာ သက်တမ်းအရှည်ဆုံး ဂန္ထဝင်များပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ရာမယန (Rama-yana) နဲ့ မဟာဘရတ္တ (Mahabharata) တို့ကတော့ လူတွေ အနှစ်သက်ဆုံးဂန္ထဝင်တွေပဲပေါ့။ ဒီကဗျာနှစ်ပုဒ်စလုံးဟာ လူတွေရဲ့ အသည်းနှလုံးပါပဲ။ ဒီကဗျာနှစ်ပုဒ်ထဲမှာ ပါဝင်ခဲ့ကြတဲ့ မဟာအမျိုးသား၊ မဟာအမျိုးသမီးကြီးများအကြောင်း ကြားရဖတ်ရ ဘယ်လောက်များများ ငြီးငွေ့ပင်ပန်းတယ်လို့ မရှိပါဘူး။

မူရင်းစာရေးသူ၏ အမှာ

ယနေ့အိန္ဒိယဘဝဟာ ဟိုးရှေးရှေးအိန္ဒိယဘဝနဲ့ သိပ်ကိုကွာခြားသွားပြီ ဖြစ်ပေမဲ့ ပြဿနာကတော့

အသံပြန်လို့ပေးရမယ့်အခါ အသံပြန်လို့ပေးရမယ့်အခါ
 အသံပြန်လို့ပေးရမယ့်အခါ အသံပြန်လို့ပေးရမယ့်အခါ
 အသံပြန်လို့ပေးရမယ့်အခါ အသံပြန်လို့ပေးရမယ့်အခါ

ဘာသာပြန်သူ၏ အမှာ

ဘာသာပြန်လိုက်တဲ့ ပုံပြင်စာအုပ်ကလေးတွေကို စုထားတာ ကြာခဲ့ပါပြီ။ အားလုံး လေးအုပ်ဖြစ်ပါတယ်။ စထုတ်တုန်းက 'တွဲဆက်' တွေ ဖြစ်ပေမဲ့ ကျွန်တော် ရ လိုက်တာက 'တွဲဆက်' မဟုတ်ဘဲ 'တွဲပျက်' တွေ ဖြစ်နေပါတယ်။

တချို့အုပ်တွေထဲက ပုံပြင်အချို့ကို ပြန်ခဲ့ကြသူတွေ များနေပါပြီ။ ဒါကြောင့် အဲဒီလိုပုံပြင်မျိုးကို ချန်လှပ်ထားခဲ့ပါတယ်။

တချို့ပုံပြင်စာအုပ်ကျတော့ အကြောင်းအရာ တစ်မျိုးတည်းကိုပဲ လေးငါးပုဒ် ရေးထားပါတယ်။ ပန်ဒဝမျိုးနွယ်စုတွေနဲ့ ကောရဗျမျိုးနွယ်စုတွေ တိုင်း ပြည်လုကြတဲ့အကြောင်း ရေးထားတာပါ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဖတ်လို့ကောင်းပါတယ်။ ဖတ်သင့်ပါတယ်။

တန်ဖိုးကြီး မိတ်ဆွေဖြစ်မှု

ဟိုးရှေးအခါကပေါ့၊ ဘီလူးဆိုတဲ့ လယ်သမားတစ်ယောက် ရှိခဲ့တယ်။ သူက ကြင်နာသနားတတ်တယ်။ အလုပ်ကြိုးစားတယ်။ သူက တဲကလေးတစ်လုံးထဲမှာ တစ်ယောက်တည်း နေတယ်လေ။ သူ့တဲလေးနားက လယ်ကွင်းတွေထဲမှာ သူ့ အလုပ်လုပ်တာပေါ့။ သူ့ဘဝက သိပ်ကို ရိုးစင်းပေမဲ့ သူပျော်နေပါတယ်။

တစ်နေ့လယ်ကွင်းတွေဘက်
ကို လမ်းလျှောက်သွားစဉ်မှာ ရွှေ
ရောင်ကဏန်းတစ်ကောင်ကို သူ မြင်လိုက်
ရတယ်။ ဒီကဏန်းလေးက သူ့ရှေ့မှာပဲ လမ်း
ဘေးရောက်အောင် သုတ်သီးသုတ်ပျာ ခပ်နှေးနှေး
ပြေးသွားတာ။ ဒီတော့ ဘီလူးက ယဉ်ယဉ်ကျေးကျေးပဲ
နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။

“ဟဲ့လို...ဦးကဏန်း၊ ခင်ဗျား လမ်းပျောက်နေပုံပဲ။ ခင်ဗျား
ဘယ်ကို သွားချင်တာလဲ ပြောပါ။ ကျုပ် ကူညီနိုင်ပါတယ်”

ဒီတော့ ကဏန်းက မျက်လုံးပင့်ပြီး တရိုတသေပဲ ပြန်ပြော
လိုက်တယ်။

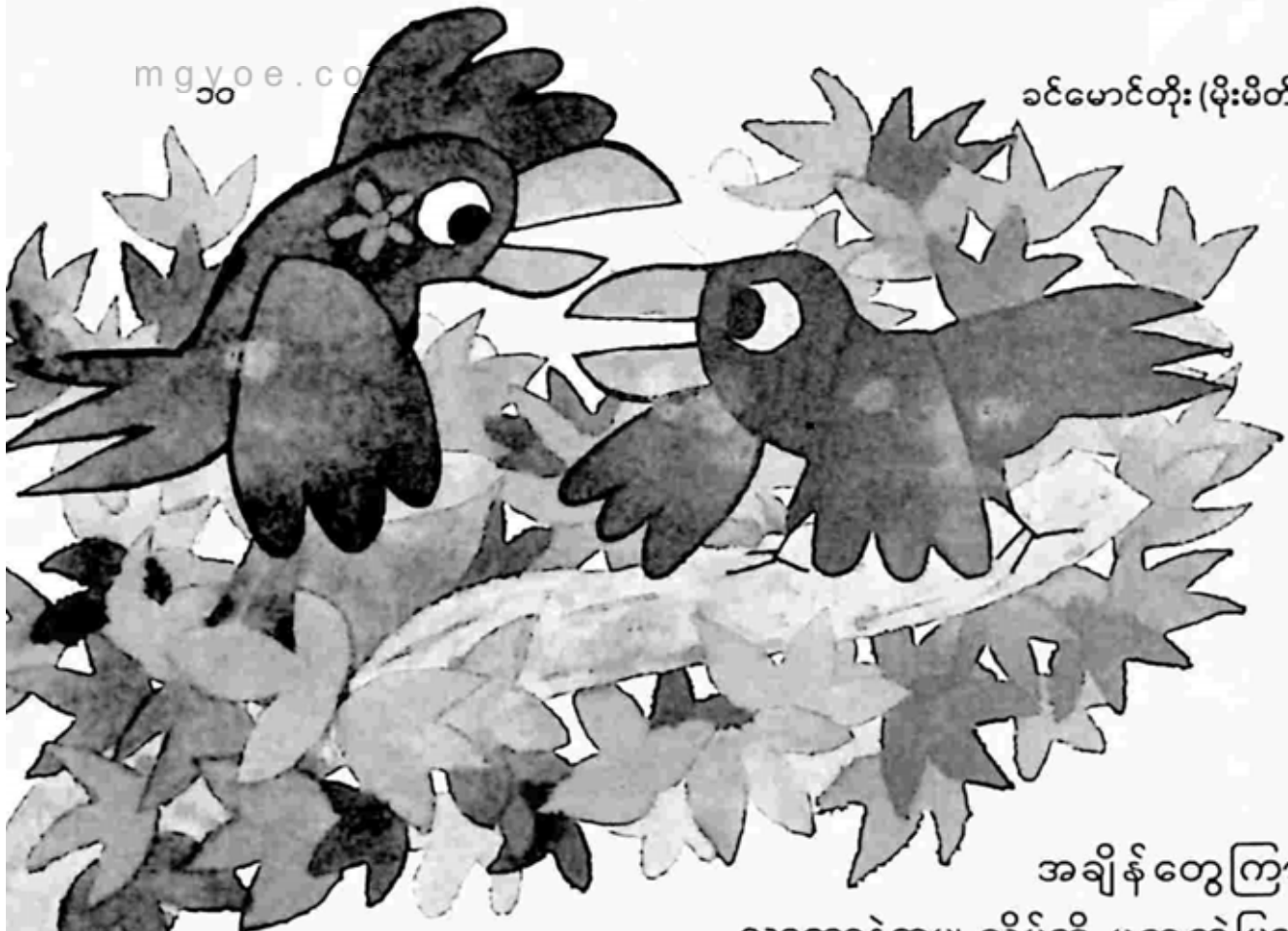
“ကြင်နာတတ်တဲ့ ဆရာခင်ဗျား၊ အလယ်ကောင်မှာ ကျောက်
ဆောင်ကြီးတစ်လုံး ရှိနေတဲ့ ကျွန်တော့် ရေကန်ကို ကူညီရှာဖွေပေး
မယ်ဆိုရင်တော့ သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်ရမှာပါဗျာ”

“အိုး ... ဒီလိုဆို ဦးကဏန်း အိမ်နဲ့အဝေးကြီးမှာ ရောက်နေတာပေါ့” လို့ ဘီလူးက ပြောရင်း သူ ထွက်လာခဲ့တဲ့ ရေနံအရောက် ပြန်ပို့ပေးဖို့ ကဏန်းကို ကောက်ယူလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ကဏန်းက ထိတ်သွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့ ကျောက်ခဲလိုမာတဲ့ သူ့အခွံထဲ ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် တိုးဝင်းရင်း လယ်သမားကြီးရဲ့ ညစာ မဖြစ်ပါစေနဲ့လို့ တတွတ်တွတ် ဆုတောင်းနေမိရှာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေနံနားရောက်တော့ လယ်သမားကြီးက ရပ်လိုက်ပြီး ကန်စပ်က အေးမြတဲ့ ရွံ့ထဲအသာအယာ ချပေးလိုက်တော့မှပဲ သက်ပြင်းကြီးချ နိုင်တော့တယ်။

“ကျေးဇူးပါ ကြင်နာသနားတတ်တဲ့ ဆရာခင်ဗျား။ တစ်နေ့မှာတော့ ဆရာရဲ့ အကြင်နာတရားအတွက် တုံ့ပြန်နိုင်ပါလိမ့်မယ်”

ကဏန်းက ဒီလိုပြောပြီး လက်တွေ့တောင် ဝှေ့ယမ်းနှုတ်ဆက်ပြီး ရေနံအောက်မှာ ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။ အဲဒီနေ့က စပြီး ဘီလူးက ရေနံထဲမှာ ငါးသွားများတိုင်း ကဏန်းက ရေစပ်မှာ ထိုင်စောင့်ကြည့်နေတော့တာပဲ။

အချိန်တွေကြာ
 လာတာနဲ့အမျှ သိပ်ကို မတူကွဲပြား
 တဲ့ သတ္တဝါနှစ်ဦးကြားက မိတ်ဆွေဖြစ်မှုဟာ ပိုပိုခိုင်မြဲလာပါတော့
 တယ်။

ဒီရေကန်နားမှာ အရပ်ဆိုးအကျည်းတန်ပြီး ကောက်ကျစ်တဲ့
 ကျီးမည်းမောင်နဲ့နေကြတယ်။ ကျီးမက “ပရီးတီး” တဲ့။ သူဟာ ကျီးဖို
 ကို အမြဲအမိန့်ပေးလေ့ရှိတယ်။ သူ ဖြစ်စေချင်သလို ဖြစ်လာအောင်
 လည်း ကြိုးစားမြဲပဲ။ ကျီးဖို “အေတန်” ကလည်း အမြဲနာခံတယ်။
 မိန်းမကြောက်ရတဲ့ ကျီးဖိုကိုး။ ပရီးတီးဟာ သူတို့မောင်နဲ့ ရှာလို့
 တွေ့တဲ့ အသေကောင်တွေရဲ့ မျက်ဆန်ကို အမြဲစားတယ်။ ဘာ
 ကြောင့်လဲဆိုတော့ အသေကောင်တွေရဲ့ မျက်ဆန်ကို စားရင် အဝေး
 ကြီးထိ မြင်နိုင်မယ်။ အဲဒီလို မြင်နိုင်ရင် လင်းယုန်ငှက်လို မုဆိုးကျော်
 ကြီး ဖြစ်လာမယ်လို့ ယုံကြည်ထားတာကိုး။ လင်းယုန်ငှက်ကြီးတွေက
 တော့ ဟိုးအဝေးက တောင်စဉ်တောင်တန်းတွေပေါ် ပျံတက်အစာရှာ
 ကြတယ် မဟုတ်လား။

တစ်နေ့ပေါ့
ဘီလူးက ကျီး
ဆောင်နံနားက ဖြတ်လျှောက်
သွားတယ်။ ဒီတော့ ကျီးမ
ပရီးတီးက ဘီလူးကို သေသေချာချာ လေ့လာကြည့်ပြီး-

“သူ့မျက်ဆန်ကို ကျွန်မ စားမယ်။ ဒါဆိုရင် ကျွန်မဟာ မုဆိုး
ကျော်ကြီး ဖြစ်ပြီ၊ တွေးခေါ်ရှင်ကြီး ဖြစ်ပြီလို့ ကျီးဖိုကို ပြောလိုက်
တယ်။

ကျီးဖို အေတန် သိပ်ကို သနားစရာ ကောင်းသွားတယ်။ သူ့
ကျီးမ စကားကြားလိုက်ရတော့ တုန်လှုပ်သွားတယ်။ ထိတ်လန့်သွား
တယ်။

“အလိုလေးလေး ... မဖြစ်နိုင်တဲ့ကိစ္စကြီးပဲ”

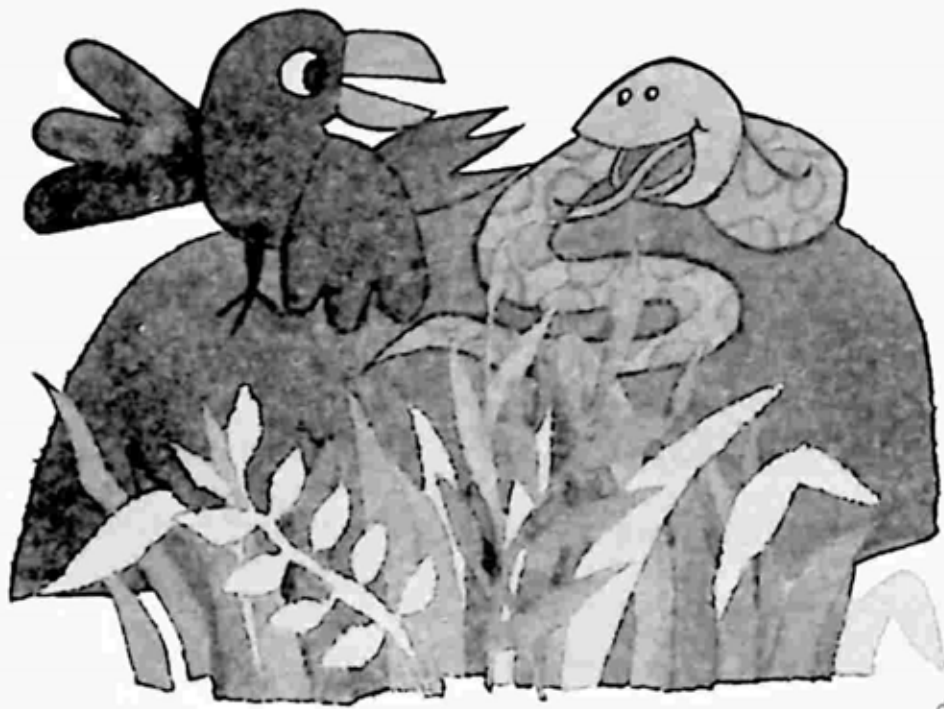
သူ လွတ်ခနဲ စူးစူးရှရှ အော်မိလိုက်တယ်။

“သူ့မျက်ဆန်ကို စားပစ်လိုက်ရင် လယ်သမားကြီး မျက်စိကန်း သွားရှာမှာပေါ့ကွာ။ မျက်စိ မမြင်ဘဲ ဘယ်လိုလုပ် သူ့လယ်ကွင်းထဲ မှာ အလုပ်လုပ်နိုင်မှာလဲ။ သူ့ဘဝဟာ ထိတ်လန့်စရာ သိပ်ကောင်း သွားလိမ့်မယ်။ သူ့အတွက်တောင် သူလုပ်ကိုင် စားသောက်နိုင် ရှာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဒီအခြေဆိုက်သွားရင် မကြာခင် သူ သေ သွားမှာပဲ။ ဒီတော့ ... မင်း စိတ်ပြောင်းလိုက်စမ်းပါကွာ...”

လင့်စကားတွေ ကြားလိုက်ရတာ ကျီးမ ဒေါသုပန်ထတော့တာ ပဲ။ လင်ကို ပြန်အော်တော့တာပဲ။

“ရှင်က ကျုပ်ကို မရိုမသေ လုပ်ရဲတယ်ပေါ့။ ကျုပ် လိုချင်တာ မရရင် ရှင့်မျက်ဆန်ကို ဖောက်စားပစ်မယ်။ ကဲ...လာ၊ ကျုပ်တို့ ရိုသေ လေးစားရတဲ့ မြွေဟောက်ဆီ သွားအကြံတောင်းမယ်။

ဒီလိုနဲ့ ကျီးမောင်နံ့ဟာ မြွေဟောက်ကို တွေ့အောင်ရှာပြီး သူတို့ရဲ့ ယုတ်မာပက်စက်တဲ့ အစီအစဉ်ကို ပြောပြလိုက်တယ်။ ဒီတော့ မြွေဟောက်က သူတို့ကို တွေးတွေးဆဆ ကြည့်လိုက်ပြီး-

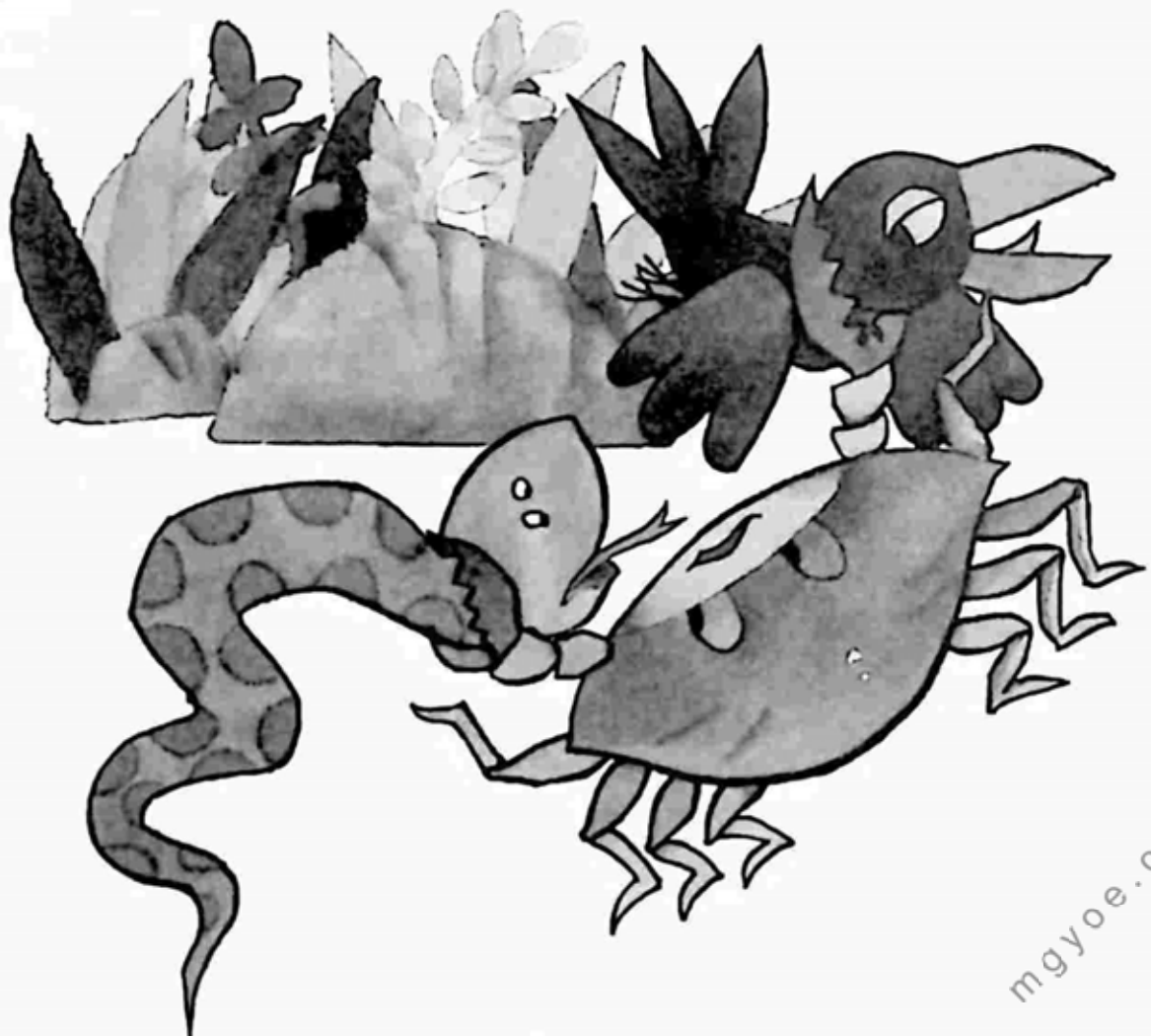

“အေး ... ကျုပ်
လည်း ဒီလယ်သမားကြီးရဲ့
လျှာဟာ ဘယ်လောက်အရသာ
ရှိမလဲဆိုတာ စဉ်းစားမိတယ်။ ဒီတော့ ကျုပ်
တို့ အတူပူးပေါင်းပြီး လုပ်ကြတာပေါ့။ မနက်ဖြန် လယ်
သမားကြီး ရေကန်ဘက် လမ်းလျှောက်လာရင် ခင်ဗျားတို့ နားနေရာ
က ထိုးဆင်းလာပြီး သူ့မျက်လုံး တည့်တည့်ကိုသာ တန်းတန်းမတ်
မတ် ပျံဆင်းလိုက်ကြ။ သူက ခင်ဗျားတို့ကို တားနေခိုက် ကျုပ်က
သူ့ကို ကိုက်လိုက်မယ်။ ကျုပ် အဆိပ်တွေနဲ့ သူ့မေ့မြောသွားအောင်
လုပ်လိုက်မယ်။ ကဲ...ဒီလိုဆိုရင် ခင်ဗျားတို့က သူ့မျက်ဆန်ကို စား
နိုင်ပြီပေါ့။ ကျုပ်လည်း သူ့လျှာကို စားမယ်လေ”လို့ ပြောပြလိုက်
တယ်။

ကျီးမောင်နံ့ မရွံ့မရဲ ပြုံးလိုက်ကြတယ်။ ဘာကြောင့်မို့လဲ။
ဒီအစီအစဉ်က ကောင်းမှန်း၊ အောင်မြင်မယ်မှန်း သိလိုက်ကြလို့ပေါ့။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဒီသတ္တဝါ သုံးကောင်ဟာ သူတို့အစီအစဉ်ကို
ကဏန်းကောင်လေး ကြားသွားမှန်း လုံးဝမသိလိုက်ကြဘူး။ သူတို့
အစီအစဉ်ကို ကြားလိုက်ရတော့ ကဏန်းကောင်လေးဟာ ဘီလူး
အတွက် သိပ်ကို စိတ်ပူသွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့ သူဟာ လယ်သမားကြီး
ကို ကယ်တင်နိုင်မယ့် အစီအစဉ်တစ်ခုကို ချမှတ်လိုက်တယ်။

အဲ...နောက်တစ်နေ့ကျတော့ ကဏန်းလေးဟာ ဘီလူးကို
စောင့်နေတဲ့ ကျီးမောင်နံ့ရှိရာ သစ်ပင်ဘက် ထွက်လာခဲ့တယ်။ လယ်
သမားကြီးလည်း ရောက်လာရော ကျီးမောင်နံ့ဟာ သစ်ပင်ထက်က
ထွက်လိုက်ပြီး သူ့မျက်လုံးအိမ်တည့်တည့် ပျံထွက်သွားတော့တာပဲ။

တစ် ချိန်တည်းမှာ မြွေဟောက်ကလည်း ပုန်းနေရာက ခေါင်းထောင် ထလိုက်ပြီး လယ်သမားကြီး လျှောက်လာရာလမ်းဘက် အမြန်ဆုံး သွားတာပေါ့။ လယ်သမားကြီးအတွက် ဒီလိုအန္တရာယ်ဆိုးမျိုး ဘယ်တုန်း ကမှ မကြုံခဲ့ဖူးဘူး။

ဒီအခိုက်မှာပဲ ရုတ်တရက် စူးစူးဝါးဝါး အော်လိုက်သံကို ကြား လိုက်ရတယ်။ ဒါကြောင့် ကျိုးမောင်နံ့က ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ် ကြည့်လိုက်တော့ နာလွန်းလို့ လူးလွန်းနေတဲ့ မြွေဟောက်ကို မြင် တွေ့လိုက်ရတာပဲ။ သူဟာ ကဏန်းရဲ့ချွန်ထက်တဲ့ လက်မတွေထဲမှာ အမိခံနေရတယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကျိုးမောင်နံ့ဟာ ကဏန်းဆီ ထိုး

ဆင်းပြီး သူတို့မိတ်ဆွေကို ကယ်တင်ဖို့ ကြိုးစားကြတာပေါ့။ ဒီအခါ မှာ ကဏန်းက တခြားလက်မတစ်ချောင်းနဲ့ လျှပ်စီးလက်လိုက်သလို ကျိုးဖို့ အေတန်ကို ဖမ်းထားလိုက်တယ်။

ကဏန်း သိပ်ကို စိတ်ဆိုးဒေါသဖြစ်နေတယ်။ ဒါ့ကြောင့် အော်ပြီး မေးလိုက်တယ်။

“လက်မြောက်အရှုံးပေးမလား၊ မပေးရင် မင်းရဲ့အရိုးတွေကို ချိုးပစ်မယ်။ ဒီလယ်သမားကြီးဟာ ပင်ပင်ပန်းပန်း အလုပ်လုပ်ရရှာ တယ်။ တခြားလူတွေကိုလည်း ကူညီတယ်။ ဒီလိုလူတစ်ယောက်ကို အနာတရဖြစ်အောင် မင်း ရက်စက်နိုင်တာပဲ။ မင်း မကောင်းတာ ဘာတစ်ခုမှ ထပ်မလုပ်တော့ပါဘူးလို့ ကတိပေးရမယ်”

ဒီတော့ အချိန်ဆွဲမနေတော့ဘဲ ကျိုးမောင်နှံနဲ့ မြွေဟောက်တို့ က ကဏန်းပြောတဲ့အတိုင်း ပြုလုပ်သွားဖို့ သဘောတူလိုက်ကြတယ်။ အကျဉ်းသားတွေကို လွှတ်ပေးလိုက်တဲ့အခါ သတ္တဝါသုံးကောင် အရှက်ရပြီး အမြန်ထွက်သွားကြတယ်။ ဘေးမသီ ရန်မခတော့လို့ လယ်သမားကြီးလည်း စိတ်သက်သာရာ ရသွားတာပေါ့။ ဒါ့ကြောင့် သူ့မိတ်ဆွေကို ကျေးဇူးတင်အပြုံး ပြုံးပြီးကြည့်လိုက်တယ်။ အဲဒီနေ့က စပြီး သူတို့နှစ်ဦးရဲ့မိတ်ဆွေဖြစ်မှုဟာ ပိုမိုနက်ရှိုင်းလာခဲ့ပါတော့တယ်။

လိမ္မာပါးနပ်တဲ့ ယုန်

ဟိုးရှေးအခါက ဘာဘူဆိုတဲ့ ကြောက်စရာခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင် ရှိခဲ့တယ်။ သူက သူ့ဘိုးဘွားတွေနဲ့ လုံးဝမတူဘူး။ သူက ရက်စက်တယ်။ လောဘရမ္မက်ကြီးတယ်။ သူက တခြားတိရစ္ဆာန်တွေကို စားဖို့အတွက်သာမကဘဲ ပျော်ချင်လို့လည်း သတ်တာပဲ။ အဲ...အဲဒီလို စားဖို့ သတ်လိုက်၊ ပျော်ချင်လို့ သတ်လိုက်နဲ့ နောက်ဆုံးတော့ သူဟာ တောရဲ့ဘုရင် ဖြစ်လာတော့တာပေါ့။ သူ ဘုရင် ဖြစ်လာကတည်းက တိရစ္ဆာန်တွေ တထိတ်ထိတ် တလန့်လန့် နေလာခဲ့ကြရတယ်။

ကြာလာတော့

တိရစ္ဆာန်တွေ ဆက်

လက်အောင့်အည်းသည်း မခံ

နိုင်ကြတော့လို့ သူတို့တစ်ခုခုတော့ လုပ်

ရမည့်အချိန်ရောက်လာပြီဆိုတဲ့ သိစိတ်နဲ့

လျှို့ဝှက်အစည်းအဝေးတွေ လုပ်ကြတယ်။

အစည်းအဝေးမှာ ဝက်ဝံက “တို့တစ်တွေ

ဘာဘူကို ဖယ်ရှားဖို့ သင့်ပြီ။ ငါလည်း နေ့ခင်းပိုင်း

အချိန်ခပ်များများ ငါ့ဂူထဲ အောင်းအောင်းနေရတာ ငြီး

ငွေ့ပင်ပန်းလှပြီ။ ခုလို နွေရောက်လာရင် ဂူထဲမှာ သိပ်ကို ပူလာပြီ

လေ” လို့ ရင်ဖွင့်လိုက်တယ်။

ဒီတော့ ဆင်က သဘောတူပုံနဲ့ ခေါင်းညိတ်လိုက်တာပေါ့။

နောက် သူက “ဘာဘူဟာ ငါတို့ရဲ့ မိတ်ဆွေတွေ၊ အမျိုးတွေကို

အများကြီး သတ်ခဲ့ပြီ။ ဒီတော့ ငါတို့ ထပ်မစိုးရိမ်ရအောင် တစ်ခုခု

တော့ လုပ်ရတော့မှာပဲ” လို့ ပြောပြလိုက်တယ်။

ဒီတော့ တောဝက်ကြီးက “ဘာဘူကို ခင်ဗျား မကြောက်ဘူး

လား။ တောရဲ့ဘုရင်ဖြစ်နေတော့ သူ ကြိုက်တာ လုပ်နိုင်တာပဲ” လို့

လှမ်းမေးလိုက်တယ်။

ဒီအခါမှာ ယုန် ရာဂျန်က “ခြင်္သေ့ဟာ တောရဲ့ဘုရင်ဆိုတာကို

ကျွန်တော် သဘောတူ လက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ ဘဝ

စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ရအောင် ဖန်တီးဖို့ လွတ်လပ်ခွင့်ကိုတော့ သူ့ကို ပေးသင့်တယ်လို့ ကျွန်တော် မထင်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တို့ထဲက ဘယ်သူမှ သူ့ကို လွှမ်းမိုးနိုင်တဲ့ စွမ်းအင် မရှိကြဘူး။ ဒါကြောင့် သူ့ အားနည်းချက်ကိုပဲ သုံးရတော့မှာပဲ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

သူပြောတာတွေကို တခြားတိရစ္ဆာန်တွေက ဂရုစိုက် နားထောင်ပြီး နောက်ဆုံးမှာ ရာဂျန်နဲ့ သဘောတူလိုက်ကြတယ်။

နောက်နေ့ မနက်ကျတော့ တိရစ္ဆာန်တွေက ဘာဘူဆီ သွားပြောကြတယ်။

“ဘုရင်ကြီး ဘာဘူ၊ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးဟာ အရှင်မင်းကြီးရဲ့ သစ္စာအရှိဆုံး လက်အောက်ငယ်သားတွေ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင်မင်းကြီး ပျော်ဖို့ဆိုရင် ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ် ကျွန်ုပ်တို့ စွန့်လွှတ်ဖို့ ဆန္ဒရှိကြပါတယ်။ ဒါကြောင့် အရှင်မင်းကြီးရဲ့ဘဝ ပိုသက်သောင့် သက်သာဖြစ်အောင် ဖန်တီးခွင့် ကျွန်ုပ်တို့ကို ပေးသနားတော်မူပါ အရှင်မင်းကြီး။”

နေ့စဉ်နေ့တိုင်း အရှင်မင်းကြီးအတွက် စားစရာကို ယူလာပေးဆက် ခွင့်ပြုနိုင်ပါသလား အရှင်မင်းကြီး။ ခွင့်ပြုမယ်ဆိုရင် အရှင်မင်းကြီးမှာ စားစရာအတွက် အမဲလိုက်ရတဲ့ ဒုက္ခ မရှိနိုင်တော့ပါဘူး။

ဘာဘူ သဘောကျလွန်းလို့ ဟိန်းရင်း ရယ်လိုက်တယ်လေ။

“အံ့ဩစရာ သတင်းစကားပဲ။ ကောင်းပြီ၊ ကနေ့စာအတွက် ငယ်ပြီး ဝဖြိုးတဲ့၊ ခြောက်လထက် ပိုအသက်မကြီးသေးတဲ့ သမင်မ ငယ်ငယ် ဆူဆူဖြိုးဖြိုး တစ်ကောင် ယူလာခဲ့။ ကဲ...သွားကြတော့ ငါ ပြန်အိပ်ချင်ပြီ”

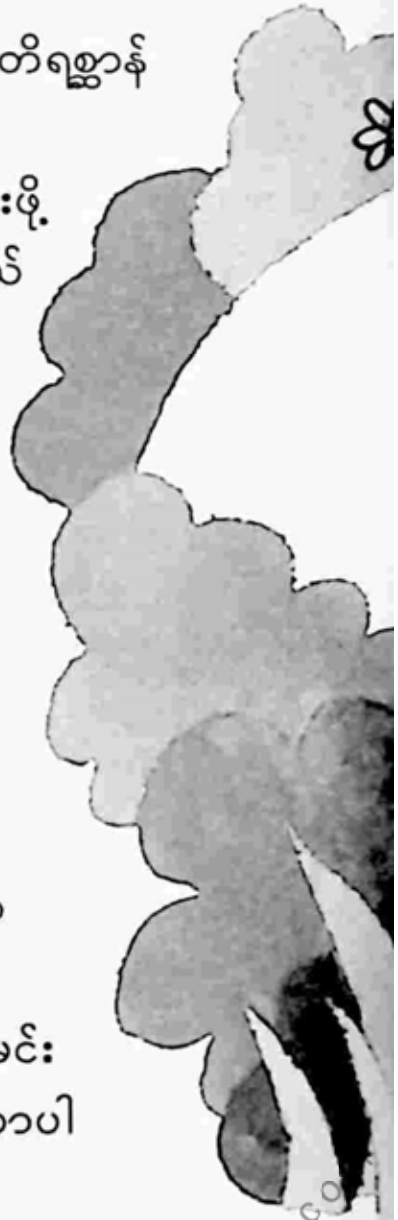
နေ့လယ်ခင်း ရောက်လာတော့ ဘာဘူက တိရစ္ဆာန် တွေကို သည်းမခံနိုင် ဖြစ်လာတယ်။

“သူတို့ ဘယ်ရောက်နေကြသလဲ။ ငါ စားဖို့ အချိန်မီမှ မပို့နိုင်ရင် ငါ့ကို သူတို့က ဘယ်ပုံဘယ် နည်း အလုပ်အကျွေး ပြုနိုင်ကြမှာလဲ”

ဒီအချိန်မှာပဲ ရာဂျန်ဟာ ခြင်္သေ့ဘက်ကို အမောတကော ပြေးလာရင်း-“အိုး ... ဘုရင် ကြီးဘာဘူ၊ ကယ်ပါဦး ... ကယ်ပါဦး” လို့ အော်ပြောလိုက်တယ်။

ဒီတော့ ဘာဘူက “ဘာပြဿနာ ဖြစ် လို့လဲ။ ငါ့အစာက ဘယ်မှာလဲ။ ငါ့အတွက် မင်း တို့ယူလာမယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တဲ့ သမင်မ ငယ်ငယ်ဝဝကရော ဘယ်မှာလဲ”လို့ သူ လိုချင်တာ ကိုပဲ အလောတကြီး မေးလိုက်တယ်။

ရာဂျန်က “အိုး ... အလေးစားရဆုံး အရှင်မင်း ကြီး၊ အရှင်မင်းကြီးအတွက် သတင်းဆိုး ပါလာပါ

တယ်။ အရှင်မင်းကြီးအတွက် စားစရာကို ယူလာတဲ့လမ်းမှာ သိပ်
 ကို ကြီးမားတဲ့ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင် ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့မှာ ရုတ်တရက်
 ရောက်လာပါတယ်။ သူက သူဟာ တောရဲ့ဘုရင်အစစ်အမှန်လို့ ကြေ
 ညာပါတယ်။ နောက်ပြီး အဲဒီသမင်မဝဝက ဘာအတွက်လဲလို့ ကျွန်ုပ်
 တို့ကို မေးပါတယ်။ ကျွန်ုပ်တို့က ဒီသမင်မလေးကို အရှင်မင်းကြီး
 အတွက် သယ်လာကြတာပါလို့ ပြောပြလိုက်တော့
 အားကုန်ဟိန်းလိုက်တဲ့အခါ ကျွန်ုပ်

တို့ သိပ်ကို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားကြရပါတယ်။ နောက်တော့ ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ ခြင်္သေ့ကြီးက သမင်မလေးကို ခုန်အုပ်ပြီး ခပ်မြန်မြန် စားလိုက်တော့တာပါပဲ အရှင်မင်းကြီး” လို့ ပြောပြလိုက်တယ်။

“ဪ ... ဒီခြင်္သေ့က ငါ့အစာကို ဦးစားရလောက်အောင် ဘယ်လောက် သတ္တိရှိလို့လဲ။ သူက တောရဲ့ဘုရင်လို့ ကြေညာနိုင် လောက်အောင် ဘယ်လောက် ဝံ့စားလို့လဲ။ သူ့ကို ငါ အပြစ်ပေးရ လိမ့်မယ်။ ကဲ ... အခု သူ ဘယ်မှာလဲ”

“သစ်တောအလယ်က ရေတွင်းဘက် လျှောက်သွားတာကို မြင်လိုက်ပါတယ်”

“အင်း ... အဲဒါ သူပုန်းတဲ့နေရာပဲ ဖြစ်ရ မယ်။ ကဲ...ငါ့ကို အဲဒီ ခေါ်သွား။ သူ့ကို ငါ ချက်ချင်း လက်စတုံးလုပ်ပစ်ရမယ်။

ရေတွင်းဆီ ရောက်လာတော့ ဘာဘူက ရာဂျန်ကို ရေတွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်ခိုင်းတယ်။ အင်း ... သနားစရာ ယုန်၊ ရေတွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်စဉ်မှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပုံပဲ။ ဒါကြောင့် ဘာဘူက ရာဂျန်ကို အပြင်းအထန် ရိုက်ရင်း-

“ဖယ်စမ်း၊ ငါကိုယ်တိုင် ကြည့်မှ ပိုကောင်းမယ်” လို့ အမိန့်ပေးလိုက်တယ်လေ။

ဘာဘူဟာ ပြောပြောဆိုဆိုပဲ ရေတွင်းဘက် လျှောက်သွားပြီး ရေတွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ နောက် ရာဂျန်ဘက်လှည့်ပြီး “ဒီခြင်္သေ့က အရုပ်ဆိုးတယ်။ ဒါပေမဲ့ တန်ခိုးတော့ ကြီးပုံရတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ ရေတွင်းထဲက တက်လာအောင် သွေးဆောင်ရမှာပဲ” လို့ ပြောလိုက်တယ်။

ဘာဘူဟာ ပြောပြောဆိုဆိုပဲ ရေတွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်လိုက်တယ်။ နောက် ထိတ်လန့်စရာ ကောင်းအောင် ဟိန်းလိုက်တယ်။ သူ့အံ့အား

သင့်သွားတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ရေတွင်းထဲက ပြန်ဟိန်းသံကြီး ပေါ်ထွက်လာလို့ပေါ့။ ဒါနဲ့ ဘာဘူ ထပ်ဟိန်းလိုက်ပြန်တယ်။ ပထမဟိန်းသံလို ကြောက်မက်ဖွယ် ဟိန်းသံကြီး ထပ်ပေါ်လာပြန်တယ်။ ဒီတော့ ဘာဘူ အတော်ခေါင်းခြောက်သွားရတာပေါ့။ သည်းမခံနိုင် ဖြစ်လာတော့တာပေါ့။

ဒါနဲ့ ရာဂျန်ကို လှမ်းပြောလိုက်တယ်။

“လွန်လွန်းပြီကွ၊ ဒီခြင်္သေ့ဟာ ရေတွင်းထဲက ခွာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။”

ပြောပြောဆိုဆိုပဲ ဘာဘူဟာ ရုတ်တရက် ရေတွင်းထဲ ခုန်ချလိုက်တယ်။ ချက်ချင်းပဲ ရာဂျန်ဟာ ဝုန်းခနဲ ကျသွားသံနဲ့ မရှေးမနှောင်း တိတ်ဆိတ်သွားသံကိုပါ ကြားလိုက်ရတယ်။ သူ ရေတွင်းထဲ ငုံ့ကြည့်လိုက်မိတယ်။

ရေက လွဲပြီး သူ ဘာကိုမှ မမြင်ရပါဘူး။

ရာဂျန် ဝမ်းသာအားရဖြစ်ပြီး

သူ့တိရစ္ဆာန် သူငယ်ချင်းတွေကို လှမ်းခေါ်ရင်း လက်ခုတ်တီးလိုက်တယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ သူ့အနားရောက်လာကြတော့ သူက “ဘာဘူတော့ သူ့ကိုယ်သူ ရေတွင်းထဲ ခုန်ချလိုက်ပြီလေ။ တကယ်တော့ သူဟာ ပြိုင်ဘက်ရှိနေတာကို သည်းမခံနိုင်ဘူး။ ရေတွင်းထဲမှာ မြင်လိုက်တာဟာ တကယ်တော့ သူ့ပုံရိပ်ပဲလေ။ ဘဝမြင့်လွန်းတော့ ရေတွင်းထဲက လွတ်မြောက်ဖို့ လမ်းမရှိတာကိုတောင် သတိမထားမိလိုက်ဘူးပေါ့” လို့ ပြောပြလိုက်တယ်။

ဘာဘူ သေသွားတဲ့သတင်းကို တောထဲမှာရှိတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေ ကြားလိုက်ကြတော့ သူတို့ကို ဦးဆောင်မယ့် တခြားခြင်္သေ့တစ်

